

Ústavný súd Slovenskej republiky v Košiciach na neverejnom zasadnutí senátu 22. marca 2000 predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ], bytom [REDAKOVANÉ], vo veci preskúmania právoplatného rozsudku Krajského súdu v Žiline č. 8 Co 1094/99 z 9. novembra 1999 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky bolo 22. februára 2000 doručené podanie [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), bytom [REDAKOVANÉ], označené ako „Ústavní stížnost... proti rozsudku Krajského soudu v Žiline, ze dne 9. 11. 1999, sp. zn. 8 Co 1094/99“.

Z jeho obsahu vyplynulo, že sťažovateľ svojou ústavnou sťažnosťou napadol právoplatné rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8 Co 1094/99 z 9. novembra 1999, ktorým bol zamietnutý jeho návrh na zaplatenie čiastky 193 306 Sk odporkyňou

██████████ a bola mu uložená povinnosť zaplatiť výlohy právneho zástupcu vo výške 10 457 Sk, ako aj trovy odvolacieho konania. Podľa tvrdení sťažovateľa „odvolací súd postupoval v rozporu s článkom 90 Ústavy, neboť sudy jsou povolány především k tomu, aby zákonným způsobem poskytovaly ochranu právům“.

Z uvedených dôvodov sťažovateľ navrhol, aby „Ústavní soud rozhodl o věci náležen, aby se prosadilo právo a spravedlnost“.

II.

Ústavný súd Slovenskej republiky podanie sťažovateľa posúdil ako ústavnú sťažnosť podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky, ktorou fyzická osoba napadla právoplatné rozhodnutie súdneho orgánu, a skúmal, či sú splnené podmienky pre konanie Ústavného súdu Slovenskej republiky o nej upravené v § 49 až 53 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Sťažovateľ požadoval, aby Ústavný súd Slovenskej republiky v konaní o jeho ústavnej sťažnosti preskúmal porušenie jeho práv, ku ktorému malo dôjsť právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu – rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8 Co 1094/99 z 9. novembra 1999, ktorý mu bol doručený 11. februára 2000. Zo sťažnosti však vyplynulo, že pri jej predkladaní sťažovateľ postupoval podľa ustanovení Ústavy Českej republiky, nakoľko podľa jej čl. 87 ods. 1 písm. d) Ústavný súd Českej republiky rozhoduje o ústavnej sťažnosti proti právoplatnému rozhodnutiu a inému zásahu orgánov verejnej moci do ústavou zaručených základných práv a slobôd.

Podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky je však Ústavný súd Slovenskej republiky oprávnený konať o ústavných sťažnostiach, ktorými fyzické alebo právnické

osoby namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd len právoplatnými rozhodnutiami orgánov štátnej správy alebo územnej samosprávy, a ak o ich ochrane nerozhoduje iný súd.

Všeobecné súdy Slovenskej republiky však nie je možné považovať za miestne orgány štátnej správy Slovenskej republiky a ich rozhodnutia (rozsudky) za právoplatné rozhodnutia miestnych orgánov štátnej správy, ktorými je Ústavný súd Slovenskej republiky oprávnený zaoberať sa v konaní o ústavnej sťažnosti (I. ÚS 54/94, I. ÚS 1/95, I. ÚS 4/99).

Nakoľko sťažovateľ neoznačil taký orgán, o právoplatnom rozhodnutí ktorého je Ústavný súd Slovenskej republiky v konaní o ústavnej sťažnosti oprávnený konať, nespĺnil jednu zo zákonom predpísaných náležitostí ústavnej sťažnosti, pričom tento jej nedostatok nemožno odstrániť ani následnou výzvou Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej doplnenie. Preto bolo potrebné jeho ústavnú sťažnosť po jej predbežnom prerokovaní z tohto dôvodu odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. marca 2000

Ján Klučka, v. r.
predseda senátu